

ger og bemærkningerne til afsnit IV, har man ved nærværende lovforslag ment at burde indrømme en begrænset adgang til at fradrage kapitaltab i indkomsten, forsåvidt det overstiger skattepligtig kapitalvinding i det pågældende indkomstår. At der bør være en sammenhæng mellem pligten til at svare skat af avance og adgangen til at fradrage tab blev allerede anført som begrundelse for ligningslovens indførelse af avance ved salg af driftsmidler, og rimeligheden af dette synspunkt kan formentlig heller ikke bestrides; spørgsmålet er da, om man bør foretrække ligningslovens (og martsforslagets) regler, hvorefter regulering af såvel avance som tab foretages over indkomsten, fremfor kommissionsudkastets, hvorefter enhver regulering skulle foretages over den skattepligtige kapitalvinding, eller om man eventuelt bør vælge en mellem løsning.

Man har som ovenfor nævnt i nærværende forslag valgt den løsning, at avance eller tab ved afhændelse af enkelte driftsmidler henføres til indkomstområdet, medens avance eller tab ved afhændelse i forbindelse med overdragelse eller ophør af den pågældende virksomhed henføres til kapitalvindingsbeskatningen. Når henses til den sammenhæng, der er imellem spørgsmålet om behandling af avance eller tab og de skattefri afskrivninger over indkomsten, må det på forhånd synes rimeligt, at avancer og tab henføres til indkomstområdet. Hvor det drejer sig om salg af enkelte driftsmidler under en virksomheds fortsatte beståen, må indkomstbeskatningen af opnået avance forekomme den naturligste form for beskatning, også fordi det her drejer sig om afhændelser, der ofte kan påregnes at ville finde sted med større eller mindre mellemrum som et normalt led i virksomhedens fortsatte beståen.

Derimod har man skønnet det rigtigst at henføre avance ved afhændelse af samtlige driftsmidler i forbindelse med virksomhedens ophør eller overdragelse til kapitalvindingsområdet. Ved en sådan afhændelse vil der kunne ske en ophobning af avancer, som ellers ville være fremkommet successivt, og det må derfor være naturligt at anvende den proportionale kapitalvindingsbeskatning her fremfor en progressiv indkomstbeskatning. Tilsvarende betragtninger gælder med hensyn til tab ved sådanne afhændelser, hvorved fremhæves, at sådant tab som andre kapitaltab i begrænset omfang vil kunne komme til fradrag i indkomsten, såfremt det ikke kan „udnyttes“ ved fradrag i kapitalvinding.

Ligningslovens regler om begrænsning i omfanget af skattepligten af avancer er ikke op-

taget i forslaget. Forsåvidt disse regler har deres begrundelse i, at en avance kan være af blandet natur og have forskellige årsager, der ikke alle efter gældende lovs principper for den skattemæssige behandling af realisationsgevinster findes at kunne begrunde en beskatning, må det fremhæves, at baggrunden for de nævnte begrænsninger må bortfalde med det standpunkt, som nærværende forslag har taget til spørgsmålet om behandlingen af realisationsgevinster.

De foreslåede regler gælder, hvad enten det drejer sig om driftsmidler, hvorpå der har været afskrevet, eller den pågældende skatteyder har været udelukket herfra, fordi han ikke fører regnskab, og det pågældende driftsmiddel ikke har en sådan værdi, at der efter praksis haves adgang til afskrivning uanset manglende regnskabsføring.

Forsåvidt angår *landbrugsbesættninger* foreslås, at avance ved salg af den del af besætningen, der er *bestemt til salg*, i overensstemmelse med gældende ret altid — altså hvad enten der er tale om afhændelse af enkelte besættingsdele eller af hele besætningen — skal indkomstbeskattes fuldt ud.

Forsåvidt angår *stambesætning* har man med hensyn til samlede afhændelser i de hyppigst forekommende situationer: salg af ejendom, overgang til andre driftsformer eller salg på grund af sygdom, fundet det rigtigst, at avance eller tab behandles efter reglerne for kapitalvinding og kapitaltab på samme måde som foreslået med hensyn til samlede afhændelser af driftsinventar. Efter gældende ret påvirker vinding eller tab ved sådanne afhændelser af stambesætning i almindelighed ikke indkomsten.

Derimod har man med hensyn til afhændelser udenfor de foran nævnte situationer ment det naturligt, at avance eller tab tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter gældende ret kan en landmand, der anskaffer (herunder tillægger) kreaturer til stambesætningen, (bortset fra de tilfælde hvor en hel besætning anskaffes), ved den første indkomst-opgørelse efter anskaffelsen nedskrive (resp. opskrive) de anskaffede besættingsdele til „skalapriser“ med virkning for den skattepligtige indkomst. Sælges besætningen senere i sin helhed med avance, er avancen som tidligere berørt indkomstskattefri, medens omvendt eventuelt tab ikke er fradragsberettiget. Sælges enkelte besættingsdele med avance eller tab, skal regulering ske over den skattepligtige indkomst; avance eller tab opgøres da som differencen mellem den opnåede salgssum og den ved sidste formueopgørelse anvendte normalværdi for de omhandlede besættingsdele.